

До сада су протести у Србији углавном били ограничени на постављање најопштијих захтева у вези са демократијом и медијским слободама, уз готово потпуно игнорисање социјалних проблема, као што су сиромаштво, незапосленост, одсуство заштите и права на раду и сл..

Да би се они омасовили, потребно је укључити све легитимне облике незадовољства. Криза и ауторитарност у друштву имају мноштво различитих облика, треба повезати политичке захтеве са проблемима обичних људи, како би они протесте видели као шансу за остваривање својих интереса. Поред захтева за више демократије, треба укључити и захтеве за једнакост и социјалну правду. Растућа неједнакост свугде у свету разара друштва и успорава привредни раст. Будући да је у Србији правни систем колабирао, инсистирање на поштовању закона и Устава постаје радикална опозициона политичка платформа.

Будући да је у Србији правни систем колабирао, инсистирање на поштовању закона и Устава постаје радикална опозициона политичка платформа

Да би систем био промењен, морају се поставити захтеви које он не може да испуни, умерене захтеве лако може да кооптира. Радикализам је неопходан, утопијска представа о алтернативи, потребне су темељне економске реформе. Треба оспорити став да капитализам нема алтернативу, Ален Бадију тачно увиђа да је функција идеологије да убије наду

Да би протести били успешни, мора постојати јасна слика стања коме се супротстављамо. Узрок наших проблема је глобализовани капитализам, Вучић није

Противуречности протеста у Србији – нема демократије без социјалне правде

Пише: Мирослав Самарцић
петак, 08 фебруар 2019 07:21

аутономан, он је протагониста тог система, фанатични неолиберал који комбинује капитализам са традиционалним вредностима, зато што се тако онемогућава развој класне свести код експлоатисаних, боље Свети Сава него Маркс. Трибални национализми не доводе у питање капитализам, напротив, јачају га.

Децентрализација покрета је важна, треба истицати мноштво локалних захтева. 40% куповне моћи у Србији је у Београду, у провинцији бујају сиромаштво, безнађе и сви облици социјалне патологије. Поред тога, децентрализација протеста отежава примену репресије.

Вучић успешно мобилише подршку најсиромашнијих слојева становништва како би владао Србијом, на начин који највише одговара интересима глобалног крупног капитала

Вучић успешно мобилише подршку најсиромашнијих слојева становништва како би владао Србијом, на начин који највише одговара интересима глобалног крупног капитала.

Противуречности протеста у Србији – нема демократије без социјалне правде

Пише: Мирослав Самарџић
петак, 08 фебруар 2019 07:21

Вучићеви гласачи средњу класу која протестује и интелигенцију виде као отуђене слојеве који не поклањају велику пажњу њиховом бедном положају. Либералне вредности, попут поделе власти, политичких и грађанских права су драгоцене, али недовољне, нема демократије без социјалне правде.

У капитализму, економска моћ концентрисана је у рукама све мањег броја људи и породица, више се не говори о владавини 1%, него 001%. Демократија може да постоји само уколико је моћ у друштву расута, у савременом свету демократске процедуре служе само томе да се економска моћ пренесе у политичку, уз привид легитимности. Због све веће доминације тржишта, политика и институције губе значај. Својевремено је председник америчких Федералних резерви Ален Гринспен изјавио да није важно ко ће бити председник САД, светом и онако владају тржишне силе.

У свим модерним друштвима постоји доминација медија који су политички пристрасни, на страни су богатих. Нејасно је како се може остварити слобода информисања са медијима у корпоративном власништву. Они настоје, као и сва друга приватна предузећа, да максимирају профит, и не бирају средства да тај циљ остваре. Жељко Митровић не подржава Вучића зато што верује у његов политички програм, већ због

Пише: Мирослав Самарцић
петак, 08 фебруар 2019 07:21

тога што тако остварује огроман профит. Треба размишљати о друкчијој власничкој структури у медијима, тек такве промене могу довести до њиховог ослобађања.

Жељко Митровић не подржава Вучића зато што верује у његов политички програм, већ због тога што тако остварује огроман профит. Треба размишљати о друкчијој власничкој структури у медијима, тек такве промене могу довести до њиховог ослобађања

Опозициони програм је капитализам без таблоида, „пасивна револуција“ у Грамшијевом смислу, симулирање алтернативе како се систем не би променио. Демонстрације се усмеравају против Вучића, против централизација власти у једној личности, а не система. Отуђена, криминална, корумпирана и некомпетентна власт је једини проблем, системска идеја је добра. Персонализација проблема је важан мобилизациони фактор, али она замагљује, и у други план потискује структурне напетости и антагонизме. Гнев незадовољних се усмерава према Вучићевој личности како би се очувао интегритет система, протести добијају форму борбе уједињеног народа против диктатора. Класне поделе унутар народа нису важне.

Пише: Мирослав Самарџић
петак, 08 фебруар 2019 07:21

Противуречности протеста у Србији – нема демократије без социјалне правде

Пише: Мирослав Самарџић
петак, 08 фебруар 2019 07:21

Милош Ђукић / Републички центар за медијску подршку и промоцију (РЦМП) / Београд